Διήγηση επίκαιρη και ωφέλιμη (Πρωτοπρ. Θωμάς Βαμβίνης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 26 Οκτωβρίου, 2020

Ὁ Ὀκτώβριος, μήνας τοῦ **ἁγίου Δημητρίου**, ἔφερε στήν «ἁγιολογική ἐπικαιρότητα» τόν βίο καί τά θαύματα τοῦ Μεγαλομάρτυρα Μυροβλήτη. Σέ ἕνα ἀπό αὐτά θά ἀναφερθοῦμε στήν συνέχεια, παίρνοντάς το ἀπό τήν αὐτοβιογραφία τοῦ **μακαριστοῦ Γέροντος Φιλοθέου Ζερβάκου** (Ἔκδοση Ὀρθοδόξου Κυψέλης, σελ. 39-45). Εἶναι μιά ἐπίκαιρη καί ὠφέλιμη διήγηση.
Ὁ Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος, ἐπιθυμώντας ἀπ' τήν νεότητά του τόν αὐθεντικό βίο, ἀναζητοῦσε καθοδηγητές, πού θά τοῦ ὑποδείκνυαν τήν ὁδό πού ἔπρεπε νά ἀκολουθήσῃ. Σέ αὐτήν τήν ἀναζήτηση καθοριστικές ἦταν οἱ γνῶμες τοῦ π. Εὐσεβίου Ματθοπούλου καί τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου. Ὁ π. Εὐσέβιος τόν συμβούλευσε νά ἐκπληρώσῃ τήν στρατιωτική του ὑποχρέωση, ἀποδίδοντας τά Καίσαρος Καίσαρι, καί κατόπιν νά ἀναχωρήσῃ ἀπό τόν κόσμο γιά νά ὑπηρετήσῃ τόν Οὐράνιο Βασιλέα.

Ἄκουσε τήν συμβουλή του καί κατά τήν στρατιωτική του θητεία (ἡ Μονάδα του στρατοπέδευε στήν Ἀθήνα) συνέχισε νά ἔχη ἐπαφή μαζί του παρακολουθώντας τίς ὁμιλίες του στόν Ἱερό Ναό Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, στό Μοναστηράκι. Ἔτρεχε ὅμως καί σέ ἄλλες πνευματικές ἑστίες, ἄκουγε καί ἄλλους ἱεροκήρυκες, παίρνοντας ὅ,τι καλύτερο μποροῦσε ἀπό τήν πνευματική ζωή τῆς Ἀθήνας. Στό διάστημα αὐτό γνωρίστηκε μέ τόν Ἀλέξανδρο Μωραϊτίδη καί τόν Ἀλέξανδρο Παπαδιαμάντη, μέ τούς ὁποίους πήγαινε συχνά στίς ἀγρυπνίες, πού τελοῦσε στόν Ναό τοῦ Προφήτη Ἐλισσαίου ὁ ἅγιος Ἱερέας παπα-Νικόλας Πλανᾶς καί ἔψελνε μαζί τους.

Ὁ π. Φιλόθεος συνάντησε τόν ἅγιο Νεκτάριο μετά τό τέλος τῆς στρατιωτικῆς του θητείας, ὅταν, ὑπακούοντας στόν π. Εὐσέβιο, ἀποφάσισε νά γίνῃ «στρατιώτης τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως». Ὁ ἅγιος Νεκτάριος ἦταν τότε Διευθυντής τῆς Ριζαρείου Ἱερατικῆς Σχολῆς. Ἡ συμβουλή του ἦταν σαφής, ἀλλά δέν συνέπιπτε μέ τόν νεανικό φιλοαγιορειτικό ζῆλο τοῦ π. Φιλοθέου. Τοῦ εἶπε ὅτι εἶναι καλή ἡ γνώμη του γιά τήν μοναχική ἀφιέρωση, καί τόν συμβούλευσε νά μήν πάῃ σέ ἄλλη Μονή παρά στήν Μονή τῆς Πάρου, στήν ὁποία ὑπῆρχαν πολλοί καί ἐνάρετοι μοναχοί. Ὁ π. Φιλόθεος ὅμως ποθοῦσε τό Ἅγιον Ὄρος καί ἐπέμενε στήν ἐπιθυμία του. Τότε ὁ ἅγιος Νεκτάριος τοῦ εἶπε: «Ἐάν μείνῃς στήν Ἑλλάδα», -τό Ἅγιον Ὄρος τότε ἦταν ἔξω ἀπό τά σύνορα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους-, «νά πᾶς στήν Λογγοβάρδα, ἀλλ' ἀφοῦ ἐπιμένεις γιά τό Ἅγιον Ὄρος, πήγαινε μέ τήν εὐχή μου». Τοῦ ἐπεσήμανε ὅμως ὅτι πρέπει νά ἀποφύγῃ τά Ἰδιόρρυθμα Μοναστήρια. Ἀπό τά ἄλλα ἄς ἐκλέξει ὅ,τι τόν εὐχαριστεῖ: Κοινόβιο, Σκήτη ἤ τήν Ἔρημο.

Τελικά, ἐνῶ ξεκίνησε νά πάῃ, δέν ἔφθασε στό ποθούμενο Ἅγιον Ὄρος, ἀλλά ἐπικράτησε μέ θεία ἐπέμβαση, μέσω τοῦ προστάτη τῆς Θεσσαλονίκης ἁγίου Δημητρίου, ἡ ἀρχική γνώμη τοῦ ἁγίου Νεκταρίου. Ὁ π. Φιλόθεος μάλιστα σημειώνει στήν αὐτοβιογραφία του ὅτι ὁ ἅγιος Νεκτάριος τοῦ εἶχε προφητεύσει ὅτι, ὅπου καί ἄν πάῃ, στήν Λογγοβάρδα θά καταλήξῃ.

Ἔχει ἐνδιαφέρον νά δῇ κανείς τόν θαυμαστό τρόπο μέ τόν ὁποῖο ἐνεργεῖ ὁ Θεός στούς ἀνθρώπους πού ἀφιερώνουν τόν ἑαυτό τους στήν διακονία Του. Τό ἐνδιαφέρον στήν προκειμένη περίπτωση ἑστιάζεται στό ὅτι, ἀπό τήν πράξη τῆς ἀφιερώσεως δέν ἀπουσιάζουν οἱ ἀτομικές ἐπιθυμίες, οἱ ἐπιμέρους ἐπιλογές, οἱ γνῶμες, πού μπορεῖ νά διαφοροποιοῦνται ἀπό τίς γνῶμες τῶν ἐμπειροτέρων, τῶν Πνευματικῶν ἤ τῶν Γερόντων. Ὁ πόθος γιά τό Ἅγιον Ὄρος τοῦ νεαροῦ Κωνσταντίνου (π. Φιλοθέου) δέν συνέπιπτε μέ τήν γνώμη τοῦ ἁγίου Νεκταρίου γιά τήν Λογγοβάρδα. Ὁ π. Φιλόθεος ἀκολούθησε τόν πόθο του. Ὁ Θεός ὅμως ἐπιβεβαίωσε τελικά τήν γνώμη τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, μέ ἕναν ἰσχυρό πειρασμό, πού συνέτριψε τούς ἀδιάκριτους εὐλαβεῖς ἐνθουσιασμούς τοῦ νεαροῦ Κωνσταντίνου.
Τό ἀπόγευμα τῆς 8ης Μαϊου 1907, ἀφοῦ τό προηγούμενο βράδυ συμμετεῖχε σέ ἀγρυπνία στόν ἅγιο Ἐλισσαῖο, ἀναχώρησε ὁ Κωνσταντίνος μαζί μέ ἕναν φίλο του γιά τό Ἅγιον Ὄρος μέ τό ἀτμόπολοιο «Πηνειός». Μετά ἀπό δύο μέρες ἔφθασαν στήν Θεσσαλονίκη, ἡ ὁποία ἦταν ἀκόμη κάτω ἀπό τήν κυριαρχία τῶν Τούρκων. Ὁ π. Φιλόθεος ἀπό μικρός εἶχε εὐλάβεια στόν ἅγιο Δημήτριο, γι’ αὐτό παρακάλεσε τόν φίλο του νά βγοῦν ἀπό τό ἀτμόπλοιο, γιά νά προσκυνήσουν τόν τάφο τοῦ ἁγίου Δημητρίου. Πράγματι, βγῆκαν στήν Θεσσαλονίκη, προσκύνησαν μέ κατάνυξη τόν τάφο τοῦ Ἁγίου, καί ἀπό τήν στιγμή ἐκείνη μπῆκαν σέ ἕναν πειρασμό πού δίδαξε πολλά στόν π. Φιλόθεο.

Ὅταν ἦταν νά ξεκινήσουν μέ τό ἀτμόπλοιο γιά τό Ἅγιον Ὄρος, πέρασαν ἀπό τό τελωνεῖο, στό ὁποῖο ὅμως τούς ἀπαγόρευσαν τήν ἐπιβίβαση, διότι τούς θεώρησαν κατασκόπους. Τά χαρτιά τους ἦταν ὅλα νόμιμα, ἀλλά αὐτό δέν ἔπαιξε κανένα ρόλο. Δέν τούς φυλάκισαν· τούς ἔβαλαν ὅμως ὑπό ἐπιτήρηση σέ ξενοδοχεῖο στό ὁποῖο κατέλυσαν. Περνοῦσαν οἱ μέρες, τελείωναν τά χρήματά τους, χωρίς νά τούς δίνεται ἄδεια νά ἀναχωρήσουν γιά τό Ἅγιον Ὄρος. Μιά μέρα ἀποφάσισε ὁ Κωνσταντίνος νά πάῃ στό Διοικητήριο, νά παρουσιασθῇ στόν Πασᾶ, νά τοῦ πῇ τήν περίπτωσή τους, ἐλπίζοντας ὅτι ἐκεῖνος θά τούς ἐπιτρέψῃ νά ἀναχωρήσουν γιά τό Ἅγιον Ὄρος. Πρίν πάει ὅμως στό Διοικητήριο πέρασε πάλι ἀπό τόν τάφο τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ὅπου τοῦ γεννήθηκε ἕνας νέος ἀδιάκριτος εὐλαβής πόθος, πού ὄξυνε περισσότερο τόν πειρασμό του. Ἀφοῦ γιά ἀρκετή ὥρα προσευχήθηκε μέ κατάνυξη καί δάκρυα στόν ἅγιο Δημήτριο, νά μεσιτεύση στόν Κύριο νά ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι καί νά πᾶνε στό Ἅγιον Ὄρος, κάθησε γιά λίγο νά ἀναπαυθῇ καί ἦλθε στήν σκέψη του ὅλο τό μαρτύριο τοῦ ἁγίου Δημητρίου. Συλλογιζόμενος τό μαρτύριο τοῦ Ἁγίου τοῦ ἦλθε ἐπιθυμία νά μαρτυρήσῃ κι αὐτός γιά τήν Ὀρθόδοξη πίστη καί τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Βρῆκε μάλιστα ὡς καλή εὐκαιρία τήν ἐπίσκεψή του στό Διοικητήριο. Ἐνθυμούμενος

προφανῶς τούς Νεομάρτυρες, σκέφθηκε ὅτι ἐκεῖ θά μποροῦσε νά δώσῃ ἀφορμή στούς Τούρκους νά τοῦ ποῦν κάτι γιά τήν πίστη του. Αὐτός θά χαρακτήριζε πλάνη τήν δική τους πίστη καί θά ὁμολογοῦσε σταθερά τήν πίστη του στόν Χριστό, ἕτοιμος νά ὑποστῇ γι' Αὐτόν καί τόν θάνατο.

Ἀμέσως ἔβαλε σέ ἐνέργεια τήν ἐπιθυμία του. Στό Διοικητήριο ὅμως δέν συνάντησε τόν Πασᾶ, συνάντησε τόν ἐκπρόσωπό του, στόν ὁποῖο μίλησε μέ θάρρος γιά τήν περίπτωσή τους, λέγοντάς του: «Δέν εἶστε καλοί ἄνθρωποι, εἶστε ἄδικοι». Ἐξόργισε τόν ἐκπρόσωπο τοῦ Πασᾶ, ὁ ὁποῖος, χωρίς νά τοῦ πῇ τίποτε γιά τήν πίστη του, χωρίς νά κάνη ἀναφορά στόν Χριστό ἤ τόν Μωάμεθ, τόν συνέλαβε καί μέ συνοδεία 30-35 στρατιωτῶν τόν πήγαινε στόν Λευκό Πύργο γιά ἐκτέλεση. Ὁ π. Φιλόθεος εἶχε θάρρος, ἀλλά καί λύπη, γιατί δέν τοῦ εἶπαν τίποτε γιά τήν πίστη. Θά πέθαινε, ἀλλά ὄχι γιά τήν πίστη.

Κάποια στιγμή, ἐνῷ προχωροῦσαν γιά τόν Λευκό Πύργο, σταμάτησε τούς στρατιῶτες ὁ ἴδιος ὁ Πασᾶς, ὁ ὁποῖος ἐπετίμησε τόν ἐκπρόσωπό του, γιατί κατεδίκασε ἄδικα σέ θάνατο αὐτόν τόν νέο, καί μάλιστα χωρίς νά ἔχη ὁ ἴδιος καμμία ἐνημέρωση.

Ὁ Πασᾶς ἀπελευθέρωσε τόν Κωνσταντίνο καί ἔδωσε ἐντολή σέ ἕναν στρατιώτη του, νά τόν ὁδηγήση στό ἀτμόπλοιο «Μυκάλη», πού ἦταν ἀγκυροβολημένο στό λιμάνι τῆς Θεσσαλονίκης, γιά νά ἐπιστρέψῃ μέ αὐτό στήν Ἑλλάδα. Πράγμα πού ἀμέσως ἔγινε. Ἔτσι, ὁ Κωνσταντίνος ἀντί γιά τό Ἅγιον Ὄρος βρέθηκε πάλι πίσω, στήν ἐπικράτεια τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Τό θαυμαστό εἶναι ὅτι, ὅπως ὁμολόγησε ἀργότερα ὁ ἴδιος ὁ Πασᾶς, ἐνῷ κοιμόταν τόν ἐπισκέφθηκε ὁ ἅγιος Δημήτριος, πού τοῦ εἶπε νά σηκωθῇ, νά ντυθῇ καί νά πάῃ στήν συγκεκριμένη ὁδό γιά νά ἀπελευθερώσῃ ἕναν νέο πού ἄδικα δικάστηκε ἀπό τόν ἰδιαίτερο γραμματέα του καί ὁδηγεῖται τώρα στόν θάνατο. Τοῦ εἶπε μάλιστα, ἀφοῦ τόν ἀπελευθερώσει, νά τόν ὁδηγήσῃ στό συγκεκριμένο ἀτμόπλοιο, πού θά τόν φέρη στήν ἐλεύθερη Ἑλλάδα.

Ἀπό αὐτόν τόν πειρασμό ὁ μακαριστός π. Φιλόθεος ἔβγαλε γιά τήν ὑπόλοιπη ζωή του δύο σημαντικά συμπεράσματα: Πρῶτον, δέν ἀντιλέγουμε στόν πνευματικό μας Πατέρα, ἀκολουθώντας τήν δική μας ἀντίθετη γνώμη. Ἔπρεπε νά θεωρήσῃ τήν γνώμη τοῦ ἁγίου Νεκταρίου γιά τήν Λογγοβάρδα ὡς θέλημα Θεοῦ. Καί δεύτερον, ὁ ζῆλος καί **ὁ πόθος τοῦ μαρτυρίου πρέπει νά συνυπάρχουν μέ λόγο καί αἰτία. Δέν βάζουμε τόν ἑαυτό μας σέ ἀναίτιο πειρασμό.**

Ἡ διήγηση τοῦ π. Φιλοθέου δείχνει ὅτι ἡ κατάνυξη καί **ὁ ἐνθουσιασμός μποροῦν νά μᾶς παραπλανήσουν. Γι' αὐτό πρέπει νά τιθασσεύονται ἀπό τήν γνώμη τῶν ἐμπειροτέρων.**

Γνωρίζουμε ὅτι **αὐτά τά σωτήρια συμπεράσματα τοῦ π. Φιλοθέου εἶναι δυσκολοχώνευτα «πνευματικά βρώματα» γιά τούς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς**

μας, στήν ὁποία ὄχι μόνον ἡ γνώμη, ἀλλά καί ἡ πλέον ἀχαλίνωτη καί ἀφύσικη ἐπιθυμία θεωροῦνται σχεδόν ἱερές καί ἡ ἐκπλήρωσή τους δικαίωμα, πού πρέπει ὅλοι νά ἀποδέχονται καί νά σέβονται.

Ἱερότερη ὅμως γιά ἐμᾶς πρέπει νά εἶναι **ἡ γνώμη τῶν φίλων τοῦ Χριστοῦ.**

(Πηγή: parembasis.gr*)*